

Daavidin ylistysvirsi

RAKKAUS JA KUULIAISUUS KUULUVAT YHTEEN:

Löydämme Daavidin ylistysvirren Raamatusta kahdesta paikasta. Ne ovat 2 Sam.22 ja Psalmi 18. Pieniä eroja on näiden välillä. Huomaan mm., että psalmin 2. jae kuuluu: ”Hän sanoi: Sydäimestäni minä rakastan sinua, Herra, minun voimani,...”

LIITTO VANHASSA JA UUDESSA:

Jäin ajattelemaan, miten jo Vanhan liiton aikana suhde Herraan saattoi kuvastaa suurta henkilökohtaista rakkautta. Juuri näiden ajatusteni vuoksi liitän varsinaisen Daavidin ylistysvirren loppuun Daavidin viimeiset sanat 2 Sam.23:n alusta.

2 Sam.22:

1. Ja Daavid puhui Herralle tämän laulun sanat sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa ja Saulin vallasta.

17: Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös suurista vesistä.

Ps.32: 6. Sentähden rukoilkoot sinua kaikki hurskaat aikana, jona sinut löytää voidaan. Vaikka suuret vedet tulvisivat, eivät ne heihin ulotu.

Ps. 69: 2. Pelasta minut, Jumala, sillä vedet käyvät minun sieluuni asti. 3. Minä olen vajonnut syvään, pohjattomaan liejuun, olen joutunut vetten syvyyksiin, ja virta tulvii minun ylitseni.

Ps.144: 7. Ojenna kätesi korkeudesta, tempaa ja pelasta minut suurista vesistä, muukalaisten kädestä, 8. joiden suu puhuu vilppiä ja joiden oikea käsi on valheen käsi!

20. Hän toi minut avaraan paikkaan, hän vapautti minut, sillä hän oli mielistynyt minuun.

28. Ja sinä pelastat nöyrän kansan, mutta sinun silmäsi ovat ylpeitä vastaan, sinä alennat heidät.

Jes.66:2: Minun käteni on kaikki nämä tehnyt, ja niin ovat kaikki nämä syntyneet, sanoo Herra. Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä.

Ps.51: 17. Herra, avaa minun huuleni, että minun suuni julistaisi sinun kiitostasi. 18. Sillä ei sinulle kelpaa teurasuhri, sen minä kyllä antaisin; polttouhri ei ole sinulle mieleen. 19. Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää.

29. Sillä sinä, Herra, olet minun lamppuni; Herra valaisee minun pimeyteni.

Ps.112: 4. Oikeamielisille koittaa pimeydessä valkeus, armollinen, laupias ja vanhurskas.

Sanamuodot kertovat seuraavan asian. Valkeus viittaa Herraan. Armollinen, laupias ja vanhurskas ovat adjektiiveja.

31. Jumalan tie on nuhteeton, Herran sana tulessa koeteltu. Hän on kaikkien kilpi, jotka häneen turvaavat.

32. Sillä kuka muu on Jumala paitsi Herra, ja kuka muu on pelastuksen kallio paitsi meidän Jumalamme?

Kallio voi olla suoja kuin vuorilinna.

Se voi olla luja pohja ja perustus.

Se voi olla hengellinen kallio: 1.Kor.4-----Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus.

36. Sinä annat minulle pelastuksen kilven; (vrt.Ps.18)

ja kun sinä kuulet minun rukoukseni, ... (2 Sam.22:36)

37. Sinä annat minun askeleilleni avaran tilan, ja minun jalkani eivät horju.

Ps.17: 4. Mitä ihmiset tekköötkin, sinun huultesi sanassa minä pysyn ja kavahdan väkivaltaisen teitä. 5. Minun askeleeni pysyvät sinun poluillasi, minun jalkani eivät horju. 6. Minä huudan sinua avukseni, sillä sinä vastaat minulle, Jumala; kallista korvasi minun puoleeni, kuule minun puheeni. 7. Osoita ihmeellinen armosi, sinä, joka pelastat vihamiesten vallasta ne, jotka turvaavat sinun oikeaan käteesi. 8. Varjele minua niinkuin silmäterää, kätke minut siipiesi suojaan

Kuin jatkona ylistysvirrelle 2 Sam. 23 kertoo:

1. Nämä olivat Daavidin viimeiset sanat... :

5. Eikö minun sukuni ole näin Jumalan edessä? Sillä hän on tehnyt minun kanssani iankaikkisen liiton, kaikin puolin taatun ja vakaan.

Alaviitteeksi oli laitettu 2 Sam.7:12. Siinä puhutaan Daavidin kuninkuuden jatkumisesta iäti. Näen tässä viittauksen Kristuksen iankaikkiseen kuninkuuteen.

Sen sijaan 2 Sam.23: 5-7 peräkkäin luettuna kuuluu näin:

5. Eikö minun sukuni ole näin Jumalan edessä? Sillä hän on tehnyt minun kanssani iankaikkisen liiton, kaikin puolin taatun ja vakaan. Hän antaa versoa minulle kaiken autuuden ja kaiken ilon. 6. Mutta kaikki kelvottomat ovat niinkuin poisviskatut orjantappurat, joihin ei käsin tartuta. 7. Ja jos jonkun on koskettava niihin, varustautuu hän raudalla ja keihäänvarrella; sitten ne tulella poltetaan, siinä missä ovat."

Autuus ja ilo ovat vastakohtina tulelle heittämiselle. Tähän viittaa Daavid sanoillaan "iankaikkinen liitto".

Nyt elämme uuden liiton aikaa. Se on monin verroin parempi kuin vanha liitto.

Hebrealaiskirje:

8:6 Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman viran, kuin hän on myös paremman liiton välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu.

-2Kor. 3:6 joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi.

-Hebr. 7:22 niin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut.

DIGINOVUM: Hepr.7: 19. Leeviläinen pappeus lakeineen oli vain tulevan varjo (8.5; 9:23; 10:1), tulevan, joka olisi entistä paljon suurempi ja ihanampi. Vanha pappeus ei kyennyt tekemään täydellisiksi pappeja eikä kansaa, ei jumalanpalvelusta sen paremmin kuin siihen osallistujiakaan. Täytyi tulla "parempi toivo", parempi perustus. Vanhassa järjestyksessä oli hyvin vähän sellaista, mikä pystyi antamaan hengellistä toivoa pyhyydestä tai taivaasta. Mutta Kristus antaa lujan toivon, mahdollisuuden "lähestyä Jumalaa".

21. Leeviläisillä papeilla oli tukenaan laki, ajallisesti rajattu laki, mutta ei koskaan valaa. Jumala on vannonut valan uuden liiton yhteydessä, ja se osoittaa uuden olevan paljon parempi kuin vanha.

22. Sanaa "diathêkê, 'liitto'", käytetään tässä ensimmäisen kerran Hebrealaiskirjeessä, jossa se esiintyy kaikkiaan 17 kertaa ja on eräänlainen avainsana. "Diathêkê" tarkoittaa jonkun viimeistä tahtoa eli testamenttia. Se tarkoittaa myös toisen osapuolen aikaansaamaa järjestelyä, jonka toinen voi joko hyväksyä tai hylätä, mutta ei muuttua. Se tarkoittaa yhden ihmisen tahtoa eikä sen tarvitse olla kahden osapuolen välisen sovittelun tulos, jollainen sopimus sen sijaan on. Jumalan liitossa ehtoja asettaa vain Jumala. Kristus on takeena siitä, että Jumalan vala pitää.

Ei siinä kyllin, että uusi pappeus on parempi kuin vanha, vaan uusi liittokin on parempi. Vanha asetti kannettavaksi taakkoja, mutta uusi lupaa vapauden. Vanha liitto oli tilapäinen, uusi on iankaikkinen. Vanha oli heikko, uusi on voimallinen pelastamaan. Vanha oli maallinen, uusi on taivaallinen.

-Hebr.12: 24. ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

DIGINOVUM: 24. Jeesus itse on vakuutena siitä, että uuteen liittoon kuuluvat lupaukset täytetään. Hän avasi tien Jumalan luo, mihin Aabelin veri ei pystynyt. Kristuksen veri "puhoo parempaa" ja voimakkaammin kuin Aabelin veri. Aabelin uhri puhui sovituksista, jota saattoi toivoa, ja hänen oma verensä huusi maasta kosta. Kristuksen veri puhoo ikuisesta lunastuksesta, ja se kertoo, etteivät uskon marttyyrit ole turhaan kuolleet.

9:15: Ja sentähden hän on uuden liiton välimies, että, koska hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikuisista rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut, saivat luvattua iankaikkisen perinnön.

Daavid sanoi:

Hän antaa versoa minulle kaiken autuuden ja kaiken ilon. (2.Sam.23:5)

Kyllä tämä kuvaa sitä, että jo Daavid näki edessään iankaikkisen perinnön, joka hänelle koittaa.

HERRAN HENKI JA RAKKAUS DAAVIDIN SANOISSA

2 Sam.23: 1. Nämä olivat Daavidin viimeiset sanat: Näin puhuu Daavid, Iisain poika, näin puhuu korkealle korotettu mies, Jaakobin Jumalan voideltu, ihana Israelin ylistysvirsi: 2. "Herran Henki on puhunut minulle, ja hänen sanansa on minun kielelläni;

Psalmi 18:

1. Veisuunjohtajalle; Herran palvelijan Daavidin virsi, jonka sanat hän puhui Herralle sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa vallasta ja Saulin kädestä. 2. Hän sanoi: Sydämestäni minä rakastan sinua, Herra, minun voimani, 3. Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani, minun Jumalani, vuoreni, jonka turviin minä pakenen, minun kilpeni, autuuteni sarvi ja varustukseni.

Herran Hengen osallisuus ja Jumalan rakkauden yhteydessä eläminen on meille uuden liiton Jumalan omille annettu valtava lahja.

Lukiessani 2.Sam. 23-lukua, minua viehätti Daavidin runolliset sanat, tässäkin muuten toistuu kallio-sana:

3 Israelin Jumala on sanonut, *Israelin kallio* on puhunut minulle: 'Joka hallitsee ihmisiä vanhurskaasti, joka hallitsee Jumalan pelossa,

4 *hän on niinkuin huomenhohde auringon noustessa pilvettömänä aamuna, kun maa kirkaassa valossa vihannoi sateen jälkeen*'.

Tässäkin näen Kristuksen, Hänen valonsa ja taivaan kirkkauden. Ja sen valon ja ilon, mikä voi sydämessä nousta, kun taas ymmärtää Jumalan armon, ja suuruuden, - kun välillä on ollut syvissä vesissä ja taas on avaralla paikalla. Kun aamuaurinko hehkuisi, kyyneleet kuivuvat, kaikki on taas puhdasta ja raikasta.

Laitan foorumilta uskojarukous Sefanjan isän puheen tähän näkyviin:

Isävainaa kirjoitti:

Joh. 3:16

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä"

Kuinka käsittämätön on sinun rakkautesi meitä kohtaan. Ylitsevuotava on sinun sovituksesi malja. Kuinka avara ja syvä on sinun armosi meri. Mikä on ihminen, että sinä häntä näin rakastat. Vaikka en voi sinun rakkauttas käsittää, minua turmeltunutta syntistä kohtaan, saan kuitenkin sinua siitä kiittää...

Jumalan rakkaus saavuttaa syntisen ihmisen evankeliumissa. Kun syntinen ihminen kuulee tämän ilosanoman, niin hän on silloin Jumalan rakkauden kohteena. Ja kun syntinen ihminen ymmärtää evankeliumin merkityksen, niin Jumalan rakkaus on pyhittänyt hänen henkensä ja luonut siihen uskon. Tällainen syntinen ihminen on vanhurskautettu uskon kautta Jeesuksessa Kristuksessa.

Se tässä Jumalan suuressa rakkaudessa meitä syntisiä kohtaan on niin käsittämätöntä, että Hän vanhurskauttaa syntisen. Me saamme tulla sanan kuuloon sellaisina kuin olemme. Syntisinä! Me olemme syntisairaita. Sillä synti asuu meidän lihassamme. Mutta Jeesus sanoo: ei terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. Synti on sairaus.

Onko sitten terveitä, synnittömiä? Ei ole, kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla. Tässä "terveillä" Jeesus tarkoittaa omavanhurskaita tekopyhiä. He eivät kuule eivätkä ymmärrä evankeliumia, eivätkä pääse taivaaseen. Mutta syntinen kurja ihminen, joka tuntee monella tavalla tehneensä syntiä ja itkee niitä tunnossansa, hän juuri on sairas syntinen, koska hän tiedostaa sen.

Tässä Jumalan rakkaus ilmestyy, että syntinen langennut ihminen näkee oman tilansa. Se on suurenmoista valmistusta Jumalan armossa, että ihminen huomaa syntisyytensä. Tämä on Jumalan hellää kutsua, kun hän kurittaa niskuroivaa lastaan ja osoittaa että sinä olen tehnyt väärin. Olet rikkonut kaikki minun käskyni.

Voi miten terveellistä onkaan huomata, että olet rikkonut Isän käskyt. Ja autuudeksi on sinulle koittava, että tunnustat Isälle rikkomuksesi, etkä niitä salaa. Sillä armahtavainen on Jumala ja pitkämielinen. Voi miten vapauttavaa onkaan se ihana sielun sauna, kun saa tunnustaa syntinsä ja Isä antaa anteeksi, saat kuivata kyneleet ja nostaa katseesi ylös, ei tarvitse enää lymytä. Saat huomata, että Isä vanhurskauttaa sinut, syntisen kurjan.

Ylitsevuotavainen on Isän sovituksen malja, sillä kaikki synnit on sovitettu, tehtäköön kuinka hirmuisia tekoja ja kuinka paljon hyvänsä, niin kaikki, jokainen synti on sovitettu. Siksi malja on ylitsevuotava, koska tämä sovituksen armo vuotaa kaikelle synnille mitä tehdään, mutta kaikki eivät ota sitä vastaan ja siksi se vuotaa ylitse.

Eihän, rakas kuulija tämä armo jääne sinun kohdallasi turhaksi. Mutta koska kaikki maailman synnit on sovitettu, niin on Isän maljassa myöskin vastinetta kaikelle synnille ja jokaiselle syntiselle, niin paljon kuin syntiä tehdäänkin, niin kaikki Isä on valmistautunut antamaan anteeksi. Ettei yksikään, joka Jeesukseen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

Sinunkin syntisi, olkoot veriruskeat, nekin kaikki annetaan sinulle anteeksi, Jeesuksen Kristuksen nimessä ja sovintoveressä. Ole siunattu sinä syntinen sielu, joka tämän uskolla ymmärrät. Sillä salattu on tämä sanoma aivouskoiselta, eikä järki sitä käsitä. Mutta autuas on hengellisesti köyhä, sillä hänellä ei ole mitään millä ruokkisi hengellisyyttään. Hänelle kelpaa anteeksianto, ja voi miten hän sitä ikävöi! Vapisevin huulin hän hamuaa sovituksen maljaa ja halulla ja sydämen ikävällä hän kuulee sanat "sinun edestäsi vuodatettu".

Meillä on Jumalan sana, Pyhä Raamattu. Tässä sanassa Jumala ilmoittaa meille kaiken sen, mitä meidän tarvitsee tietää pelastuksesta. Ja tiivistettynä pelastussanoma on juuri tässä Joh. 3:16 ns. "pienoisevankeliumissa" eli pikkuraamatusta.

Room. 5:1 Paavali sanoo: "Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta". Tämä on meille tarpeellinen neuvo, että oikein ymmärtäisimme Jumalan rakkauden meitä kohtaan. Jumala vanhurskauttaa syntisen, uskosta Jeesuksen Kristuksen kautta. Ja vielä sekin, ettei usko (josta me olemme vanhurskaiksi tulleet) ole minun tekoni vaan muistamme tässä mitä Martti Luther sanoo katekismuksen selityksessä pyhittämisestä:

"Minä uskon, etten minä omasta järjestäni enkä voimastani voi Jeesukseen Kristukseen, minun Herraani uskoa enkä hänen tykönsä tulla, vaan Pyhä Henki on kutsunut minut evankeliumin kautta, pyhittänyt ja varjellut minut oikeassa uskossa, niin kuin hän koko kristikuntaa maanpäällä kutsuu, kokoaa, valaisee, pyhittää ja ainoan oikean uskon kautta Jeesuksessa Kristuksessa varjelee, jossa kristikunnassa hän joka päivä armollisesti antaa minulle ja kaikille uskovaisille kaikki synnit anteeksi ja herättää viimeisenä päivänä minut ja kaikki kuolleet ja antaa minulle sekä kaikille uskovaisille Kristuksessa iankaikkisen elämän. Tämä on totinen tosi"

Niin... Jumala ilmoittaa meille sanassaan totuuden, älä yritä siitä enempää. Kuuntele evankeliumia, siinä on Jumalan rakkaus. Vieläkin sanon kuuntele evankeliumia, sillä sen kautta ilmestyy Jumalan rakkaus. Sinä olet syntinen ja sellaisena pysyt, mutta Jumala vanhurskauttaa sinun henkesi ja pyhittää sen. Tässä pyhitetyssä hengessä sinulla asuu usko ja tässä uskossa sinä olet vanhurskas Jeesuksen Kristuksen kautta. Ja se on Jumalan teko sinua syntistä ihmistä kohtaan.

Katso Golgatan ristiä, siellä on Jumalan rakkauden totuus, siellä vuoti pyhän vanhurskaan Jumalan Pojan veri, syntisen ihmisen sovituksiksi ja pelastukseksi kirottuun maahan. Tämän me saamme kuulla ja vastaanottaa syntisinä vailla mitään yrittämistä aivan saastaisina. Sieltä mutakuopan pohjalta Isä sinut nostaa sanan voimalla ja Pyhällä Hengellä sinulle Jeesusta kirkastaen.